

متن پرسش

سلام: از اونجایی که رهبر انقلاب مبلغ فطریه امسال رو به همراه کفاره عذری و عمدی اعلام کردن، به چه چیزی استناد میکنن و اصلا این مبلغ چرا باید داده بشه؟ بحث من رو مقدار مبلغ نیست بلکه فلسفه ی پرداخت اون از چیه؟ البته میدونم که این سوال شرعیست ولی برای پاسخ به جمعی که این شبهه رو وارد کردن نیاز دارم. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اولاً تا کنون نشده که رهبری مبلغی را جهت فطریه یا کفاره اعلام کنند. ثانیاً سوال شما یا از دلیل این حکم است که بایستی به قرآن و روایات مراجعه کنید و اگر فن و علم مراجعه به ادله شرعی را ندارید آن را به اهل فنّ اش واگذار کنید که همان مجتهدین هستند. و شاید سوال شما از چرایی این حکم است و می‌خواهید ببینید چرا خداوند این احکام را بر ما واجب کرده که بایستی در جواب این سوال گفت، عبودیتی که خداوند از ما می‌خواهد و موجب رشد انسانیت ما و قرب به خدای متعال است تنها در صورتی محقق می‌شود که انسان تکلیفش را به صرف این که خدا فرموده انجام دهد. البته می‌توان حکمت‌هایی جهت این احکام از کلمات خود معصومین «علیهم‌السلام» به دست آورد ولی نباید این حکمت‌ها مانع نگاه تعبّدی به احکام الهی باشد. ثالثاً: در مورد حکمت این احکامی که فرموده‌اید می‌توان این‌چنین گفت که فطریه یکی از دستورات الهی است که منشأ کاملاً انسانی دارد. فطریه یعنی این که شخصی که دخلش به خرج سالیانه‌اش می‌رسد، مقداری از اموالش را به فقراء و کسانی که خرج سالیانه‌شان را ندارند بدهد و آیا بهتر از این راه، راهی برای همدردی با فقراء و غافل نشدن از حالشان در یک جامعه سراغ دارید؟ هم شما با کندن بخشی از اموالتان در مسیر رضایت الهی رشد می‌کنید و هم فقرای جامعه به نوایی می‌رسند. همچنین کفاره‌ی افطار عمدی، جریمه‌ای است که به جهت حرمت شکنی ماه رمضان برای شخص عاصی در نظر گرفته شده‌است و در حقیقت راهی برای جبران خطا و پذیرفته‌شدن توبه است و این نیز به لطف خدا بر می‌گردد و بایستی در این زمینه توجه داشته‌باشید که کفاره‌ی افطار عمدی منحصر به پرداخت مالی نیست بلکه همان‌طور که می‌دانید یکی از کفارات افطار عمدی، گرفتن شصت روز روزه است. و در مورد کفاره‌ی شخصی که با عذر روزه نگرفته نیز باید بدانید که این کفاره، جبران آن خسارتی است که این شخص متحمل شده. یعنی هر چند از روی عذر روزه نگرفته و تکلیفی نداشته‌است ولی به هر حال سعادت را از دست داده و خداوند نخواست که این شخص در مقابل از دست دادن این سعادت چیزی

به دست نیاورد به همین خاطر کفاره‌ی یک مدّ طعام را واجب نموده تا جبران شود.